

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30C/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318201570
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2318201570.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: T. S., B.: X.X.XXXX, X. L. X. XXXX/X, U., zast.: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282 proti žalovanému: TRIOS s.r.o., so sídlom Drevená 766/1, Galanta, IČO: 31 420 451, zast.: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o. so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765 o uloženie povinnosti. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný každý prvý pracovný deň mesiaca v čase od 8:00 hod. do 12:00 hod. umožniť žalobcovi v sídle žalovaného alebo v prevádzke žalovaného na adrese L. XX, XXX XX U. nahliadať do nasledovných dokladov žalovaného, vrátane vyhotovenia fotokópií a obrazových záznamov dokladov, za obdobie od 01.01.2014:

- a) účtovné doklady, ktoré preukazujú hospodárske a účtovné operácie, vrátane účtovných závierok, účtovných kníh, účtovných zápisov, výpisov z účtu žalovaného, pokladničných kníh, inventarizačných zoznamov majetku, záväzkov a pohľadávok, faktúr, evidencie, záznamov a dokladov určených podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve a právnych predpisov súvisiacich s uvedenými zákonmi,
 - b) doklady, ktoré preukazujú vzťahy, alebo sú vytvorené v zmysle príslušných ustanovení Zákonníka práce, a to pracovné zmluvy, dohody o prácach, evidencia o vykonanej práci, podklady k mzdám, evidencia dochádzky na pracovisko, zásady odmeňovania a formy a spôsoby odmeňovania, výkazy zdravotných poistení, výkazy sociálnej poisťovne, prehľady a hlásenia predkladané správcovi dane, ostatné doklady určené podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov,
 - c) zmluvy a ich dodatky vytvorené alebo uzavreté v zmysle Obchodného zákonníka, z ktorých vyplývajú pre žalovaného práva alebo povinnosti alebo v ktorých vystupuje žalovaný ako zmluvná strana,
 - d) zmluvy a ich dodatky vytvorené alebo uzavreté v zmysle Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplývajú pre žalovaného práva alebo povinnosti alebo v ktorých vystupuje žalovaný ako zmluvná strana,
 - e) doklady dokumentujúce činnosť, záznamy a protokoly z kontrol všetkých štátnych orgánov,
 - f) doklady preukazujúce skladové zásoby žalovaného,
- a to počnúc právoplatnosťou rozsudku až do doby, pokiaľ bude žalobca spoločníkom žalovaného.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamieta.

III. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamieta.

IV. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným na súd dňa 16.2.2018 domáhal voči žalovanému umožnenia povinnosti umožniť žalobcovi nahliadnutia do dokladov žalovaného za obdobie rokov 2012 až 2017 a zaplatacia trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca je spoločníkom žalovaného, spoločnosti TRIOS, s.r.o., ktorého podiel na základnom imaní predstavuje 30%. Od začiatku roka 2017 sa pokúša nahliadnuť do účtovných dokumentov spoločnosti, avšak bezvýsledne. Prvú žiadosť o poskytnutie účtovných dokumentov adresoval žalobca žalovanému 12.2.2017 ako aj listom z 18.2.2017. Na výzvy žalovaný nereagoval. Na základe čiastočných dokumentov, ktoré mu poskytol účtovník, žalobca nadobudol vážne podozrenie a obavu, že v spoločnosti dochádza k porušovaniu zákonov v oblasti dane z pridanej hodnoty ako aj dani z príjmu a tiež zákona o účtovníctve, čo v konečnom dôsledku má vplyv na výšku jeho zisku v spoločnosti. Účtovná závierka za rok 2012 nebola do podania žaloby schválená. Na valnom zhromaždení žalovaného dňa 9.6.2017 bolo žalobcovi schválené vykonanie kontroly účtovnej agendy. Zároveň na valnom zhromaždení požiadala právna zástupkyňa žalobcu o sprístupnenie všetkých účtovných dokladov žalovaného za obdobie rokov 2012 až 2016, tak aby žalobca mohol na vlastné náklady dať spracovať audit, s čím prítomný konateľ vyjadril súhlas. Zároveň boli dohodnuté podmienky kontroly tak, že sa uskutoční v priestoroch žalovaného v U. B. L.B. S. XX, kde bude umožnené nahliadnutie a prípadne kopírovanie dokumentov. Dňa 10.7.2017 žalobca na valnom zhromaždení žalovaného oznámil meno audítorky, ktorá mala kontrolu vykonať v dňoch 12.7. - 14.7.2017, bez výhrad k tomuto dátumu. Právny zástupca druhého spoločníka a zároveň konateľa spoločnosti L. Y. mailom deň pred plánovanou kontrolou vyzval právnu zástupkyňu žalobcu o oznámenie účelu a rozsahu úkonu, spôsobu jeho vykonania a uvedenie presnej špecifikácie dokladov, ktoré žalobca žiada predložiť a preukázať, že zvolená audítorka je zapísaná v zozname audítorov a je zaviazaná mlčanlivosťou. Na všetky požadované informácie dostal právny zástupca žalovaného 12.7.2017 odpoveď a zároveň otázku, či môže kontrola v uvedenom termíne prebehnúť. Právny zástupca ani konateľ žalovaného na mail ani telefonický kontakt nereagovali. Návrhom na doplnenie bodov valného zhromaždenia z 19.7.2017 žalobca opätovne požiadal o určenie záväzného náhradného termínu, kde budú sprístupnené všetky účtovné doklady žalovaného za obdobie od 2012 - 2016. Až na valnom zhromaždení žalovaného dňa 7.8.2017 bol žalobcovi oznámený termín sprístupnenia účtovných dokladov po 15.10.2017, bez určenia konkrétneho dátumu, miesta a času. Do podania žaloby nebolo žalobcovi zo strany žalovaného umožnené nahliadnuť do účtovných dokumentov žalovaného. Dňa 27.10.2017 žalobca splnomocnil N. T. T. na nahliadnutie do účtovných dokumentov v celom rozsahu, ktorému bolo nahliadnutie odmietnuté s odôvodnením, že nie je spoločník žalovaného. Dňa 13.11.2017 sa konalo valné zhromaždenie žalovaného, ktorého predmetom okrem iného bolo dohodnutie postupu pri kontrole účtovníctva spoločnosti. Predseda valného zhromaždenia navrhol prítomným spôsob kontroly účtovníctva spoločnosti tak, že kontrola účtovníctva spoločníkmi sa bude spoločníkmi vykonávať spoločne, nie v zastúpení tretími osobami a pri kontrole môžu byť prítomní právny zástupcovia spoločníkov. Táto sa bude spoločníkmi uskutočňovať dva krát ročne a bude sa týkať príslušného účtovného obdobia. Čo sa týka predchádzajúcich účtovných období tieto spoločníci odsúhlasovali na predchádzajúcich valných zhromaždeniach. Následne bolo prijaté uznesenie, ktoré má za následok zmenu spoločenskej zmluvy tak, ako je uvedené vyššie. Dňa 27.12.2017 podal žalobca na tunajšom súde žalobu o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktoré sa vedie pod sp. zn.: 35C/65/2017. Podľa § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení v rozsahu a spôsobom uvedeným v spoločenskej zmluve, prípadne v stanovách. Podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka spoločníci majú najmä právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti. Podľa článku VI. Práva a povinnosti spoločníkov bod 1 úplného znenia spoločenskej zmluvy o založení obchodnej spoločnosti z 27.2.2015 platného do 13.11.2017 spoločník ma tieto základné práva: „ - podieľať sa spôsobmi stanovenými všeobecne záväznými predpismi a touto zmluvou na riadení a kontrole činnosti spoločnosti, najmä osobne sa presviedčať o vedení vecí spoločnosti, nahliadať do obchodných kníh a spisov, oboznamovať sa s výsledkami hospodárenia spoločnosti a predkladať návrhy orgánom spoločnosti a požadovať od orgánov spoločnosti potrebné vysvetlenia. Spoločníci môžu tieto práva vykonávať sami, alebo ich môžu nechať vykonať prostredníctvom odborníkov, ktorí sú viazaní mlčanlivosťou o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej činnosti, náklady na výkon takejto činnosti znáša spoločník sám.“

2. Tak zákon, ako aj spoločenská zmluva priznáva spoločníkom spoločnosti právo nahliadať do dokladov spoločnosti a preverovať (kontrolovať) údaje v nich obsiahnuté. Právo spoločníkov nahliadať do dokladov spoločnosti, je právom, ktoré spoločenská zmluva nemôže obmedziť. Spoločenská zmluva, toto právo spoločníkom žalovaného priznáva a bližšie špecifikuje toto právo realizovať prostredníctvom

odborníkov. Právom spoločníka je právo byť informovaný o záležitostiach spoločnosti a nahliadania do dokladov spoločnosti. Spoločníci realizujú toto právo osobne a priamo, jednak ako právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti, a jednak ako právo nahliadať do dokladov spoločnosti. Realizácia tohto práva nie je podmienená povinnosťou spoločníka požiadať o zvolanie valného zhromaždenia. V nadväznosti na uvedené žalobca poukázal na právny názor NS ČR č.k.: 26Cdo3704/2009, v ktorom sa NS ČR zaoberal otázkou, či súčasťou práva na prístupnenie dokumentov je i právo na vyhotovenie kópií.

3. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že konateľ spoločnosti je povinný spoločníkovi poskytovať i analytické informácie, ktoré si spoločník nemôže obstaráť z verejných zdrojov ani nahliadnutím do dokladov spoločnosti a neboli mu poskytnuté na valnom zhromaždení spoločnosti, ak ich potrebuje spoločník pre výkon svojich práv spoločníka a plnení svojich povinností spoločníka. Z § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení, ale nie výlučne na valnom zhromaždení. Kontrolu spoločnosti môže spoločník vykonávať sám (t.j. osobne) tak, ako mu to umožňuje § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka, resp. prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Pretože vzťahy medzi spoločníkmi spoločnosti sú vážne narušené a druhý spoločník, ktorý je zároveň jediným konateľom spôsobuje bezdôvodné prieťahy, žalobca má vážne podozrenie, či mu vôbec niekedy bude umožnené nahliadnúť do účtovných dokumentov spoločnosti. Neumožnenie nahliadnúť žalobcovi ako spoločníkovi spoločnosti do jej účtovných dokladov a takýmto spôsobom si overiť správnosť vedenia účtovníctva, plnenia si daňových a iných zákonných povinností, je vážne a hrubé porušenie žalobcových základných práv spoločníka, ktoré je spôsobilé privodiť žalobcovi škodu nie malého rozsahu. Bez možnosti nahliadnutia do účtovných dokladov spoločnosti a následnej verifikácie, môžu byť práva žalobcu ako spoločníka tak vážne a nenávratne poškodené, že ich akákoľvek sanácia už nebude možná a prípadný výkon rozhodnutia je ohrozený, resp. nebude ho možné vôbec realizovať. Do dňa podania žaloby žalovaný neumožnil žalobcovi nahliadnúť do účtovných dokladov žalovaného.

4. Súd dourčil žalobu spolu s prílohami žalovanému s výzvou na vyjadrenie. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že medzi sporovými stranami prebieha viacero súdnych konaní, okrem iného aj konanie o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia (sp. zn. 35C/65/2017), v ktorom sa žalobca domáha určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 13.11.2017, tohto znenia: „Kontrolu účtovníctva spoločnosti môžu vykonávať spoločníci tak, že túto budú vykonávať spoločníci osobne, nie zastúpení tretími osobami. Pri kontrole účtovníctva môžu byť prítomní právni zástupcovia spoločníkov. Táto kontrola účtovníctva sa bude uskutočňovať dva krát ročne a bude sa týkať príslušného účtovne o obdobia.“ Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že týmto účinným uznesením je spoločnosť viazaná a bude postupovať v zmysle neho. Navrhol, aby si konajúci súd pripojil spis Okresného súdu Galanta sp. zn.: 35C/65/2017, keďže sám žalobca poukazuje v žalobe v prejedávanej veci na to, že dňa 13.11.2017 bolo prijaté uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti TRIOS s.r.o., ktoré považuje za prijaté v rozpore so zákonom a napadol ho aj žalobou vedenou tunajším sudom pod sp. zn.: 35C/65/2017. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca namieta platnosť uznesenia, čo je už predmetom konania v skôr napadnutej veci sp. zn. 35C/65/2017 a v tomto konaní bude súd riešiť otázku, ktorá je rozhodujúca pre rozhodnutie súdu o uložení povinnosti v konaní sp. zn.: 30C/6/2018. Žalovaný má za to, že na to, aby súd mohol rozhodnúť vo veci samej v konaní sp. zn. 30C/6/2018, musel by si najprv ako predbežnú otázku posúdiť platnosť uznesenia. Mohla by nastať situácia, že by ten istý súd rozhodol v dvoch rôznych konaniach o tej istej otázke odlišne, čím by do právnych vzťahov sporových strán vniesol ďalšie rozpory. Na základe uvedeného navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn.: 30C/6/2018 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: 35C/65/2017. Žalovaný má za to, že uznesenie nebráni žalobcovi vykonávať jeho práva nahliadať do obchodných dokumentov, byť informovaný o stave spoločnosti a pod., len určuje spôsob, akým sa táto kontrola bude vykonávať. Trvá na tom, že zo strany žalobcu neexistuje reálny záujem na kontrole účtovníctva, a teda ani na vydaní vecí uvedených v petite žaloby. Žalobcovi bola kontrola účtovníctva žalovaného umožnená, pričom raz (dňa 14.8.2017) ho dostal žalobca k dispozícii v prítomnosti svojej právnej zástupkyne a raz poveril kontrolou svojho zaťa N. T. Na ďalší termín kontroly účtovníctva, ktorý bol dohodnutý, sa nedostavil ani žalobca, ani jeho právna zástupkyňa. O ďalšiu kontrolu účtovníctva neprejavil záujem sám spoločník, ale tretia osoba. Pokiaľ ide žalobcovi výlučne o výkon jeho práv, nie je žalovanému zrejmé, prečo poveruje úkonmi svojho zaťa. Žalobca sa nezaoberal ani tou dokumentáciou, ktorá mu bola predložená. Aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 25.4.2018 (v právnej veci sp. zn.: 35C/65/2017) vyplýva, že účtovným dokumentom, ktoré mu boli predložené dňa 14.8.2017 sa venoval krátky čas, a že to žalobca nepovažuje

za kontrolu účtovníctva, nemožno pričítať na ujmu žalovanému. Žalobca mal počas trvania svojej účasti v spoločnosti vždy neobmedzený prístup k účtovníctvu a dlhé roky, kým boli vzťahy medzi spoločníkmi korektné, nepožadoval žiadnu kontrolu a vždy bez výhrad súhlasil s rozdelením zisku a hlasoval za schválenie príslušnej účtovnej závierky. Z celkového postupu žalobcu, najmä množstva konaní vedených proti spoločnosti TRIOS s.r.o. (na Okresnom súde Galanta okrem už zmienených ide o konania sp. zn.: 15C/42/2017, 17C/41/2017, ako aj návrhy na vydanie neodkladného opatrenia a na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 20Cpr/22/2017) je zrejmé, že žalobca postupuje účelovo a neehospodárne a niektoré nároky si uplatňuje duplicitne (konania o zaplatenie sp. zn. 15C/42/2017 a 17C/41/2017). Žalovaný je toho názoru, že konanie pod sp. zn. 30C/6/2018 závisí od meritórneho rozhodnutia vo veci pod sp. zn.: 35C/65/2017 a už z toho, že žalobca podal ako ďalšiu túto žalobu o uloženie povinnosti je zrejmé, že mu nejde o reálny výkon práv spoločníka, ale o šikanózneho výkon práv, ktorému nie je možné poskytnúť ochranu. Je preto jasné, že žalovaný poskytoval žalobcovi súčinnosť na uskutočnenie jeho oprávnenia byť informovaný o veciach spoločnosti. Žalobca ale vznášal nové a nové požiadavky na rozsah a spôsob sprístupnenia dokumentov, preto žalovaný uznesením určil spôsob výkonu práva spoločníka. Žalovaný ďalej uviedol, že petit žaloby je nevykonateľný a to z dôvodu, že dňa 9.8.2013 došlo u žalovaného k zaplaveniu celého areálu firmy, v dôsledku enormného množstva zrážok. Voda stála na celom pozemku, dostala sa do pivnice budovy cez dvere, okná a zaplavila celý pôdorys pivnice do výšky 110 cm. Škodová udalosť bola riadne nahlásená poisťovni. Žalobca o tom vie, nakoľko bol členom škodovej komisie a svojim podpisom potvrdil skutočnosti uvedené v zápisnici škodovej komisie zo dňa 9.8.2013, okrem iného, že došlo k zaplaveniu archívu spoločnosti žalovaného. V archíve sa nachádzalo inter alia aj účtovníctvo spoločnosti, preto je požiadavka žalobcu na predloženie dokumentácie (t.j. minimálne účtovnej dokumentácie za rok 2012 a časť roka 2013) z časti nemožná (nevykonateľná). Nevykonateľnosť vidí žalovaný aj v tom, že petit nie je dostatočne presný, určitý a zrozumiteľný. Má za to, že žalobca de facto požaduje všetku účtovnú dokumentáciu za roky 2012 - 2017 (bez bližšej konkretizácie), ale nešpecifikuje spôsob sprístupnenia dokumentov (či to má byť nahliadnutie, vyhotovenie kópií, elektronická forma a pod). Musí si však byť vedomý, že napríklad vyhotovovanie kópií zo všetkých dokumentov by sa spájalo so značnými nákladmi a zaťažilo by neúmerným spôsobom spoločnosť TRIOS s.r.o., čo by v končenom dôsledku znášal aj žalobca ako spoločník. Žalovaný poukazuje na to, že v situácii, keď si žalobca založil svoju vlastnú obchodnú spoločnosť CM-Trans s.r.o., IČO: 50 326 252, ktorá podniká okrem iného aj v nákladnej cestnej doprave, t.j. vykonáva konkurenčnú činnosť k podnikaniu žalovaného, nemožno bez ďalšieho predpokladať, že je v záujme spoločníka, aby sa účtovníctvo a iné dôverné dokumenty žalovaného sprístupnili nepovolaným, tretím osobám. Neobstojí preto argument, že je v záujme spoločníka zachovávať mlčanlivosť o veciach spoločnosti a teda je žalovaný povinný mu bez ďalšieho sprístupniť všetky požadované dokumenty. Žalovaný sa domnieva, že záujem spoločníka - žalobcu nespočíva v tom, aby vykonával svoje práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona a spoločenskej zmluvy a aby sa žalovanému v podnikaní darilo, z čoho by mal v konečnom dôsledku finančný prospech, ale v tom, aby čo najviac zahlcoval žalovaného nezmyselnými požiadavkami. Žalovaný má za to, že overovať správnosť vedenia účtovníctva je namieste predtým, ako valné zhromaždenie rozdelí zisk za príslušný rok. K judikatúre, ktorá je prílohou k žalobe, uviedol, že súd nemusí pri rozhodovaní prihliadať na rozhodovacie činnosť iných okresných súdov. Pokiaľ ide o uznesení NS ČR sp. zn. 29Cdo/3704/2009 zo dňa 22.2.2011, toto sa týka vyhotovovania kópií v súvislosti s informačnou povinnosťou spoločnosti voči spoločníkovi a pre právne posúdenie v prejednávanej veci nie je relevantné, nakoľko žalobca v petite nežiadal, že mu majú byť dokumenty okopirované.

5. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného uvedenom v jeho vyjadrení. S návrhom na prerušenie konania žalobca nesúhlasil z dôvodu, že má za to, že súd vo veci uloženia povinnosti môže konať a rozhodnúť aj bez vyporiadania sa s otázkou platnosti a neplatnosti namietaného uznesenia, pretože predmetom konania je v prvom rade žalobcom uplatnený zákonný nárok, ktorý nemôže spoločenská zmluva, uznesenie valného zhromaždenia, ani žiadne stanovky žiadnym spôsobom obmedziť a preto nie je dôvod na prerušenie konania. Prijatým uznesením malo dôjsť k zmene obsahu spoločenskej zmluvy v časti práv spoločníka. K zmene spoločenskej zmluvy zo dňa 27.2.2015 zo strany žalovaného nedošlo, preto je prijaté uznesenie v rozpore s platným znením spoločenskej zmluvy a nemožno ho považovať za účinné. Prijatie nového znenia spoločenskej zmluvy so zapracovaním prijatého uznesenia by bolo v rozpore s § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka. V zmysle § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak to spoločenská zmluva pripúšťa, môže k jej zmene dôjsť aj na valnom zhromaždení, avšak ak by s uvedenou zmenou nesúhlasili dotknutí spoločníci (tí, ktorých práva majú byť zmenou obmedzené), táto zmena nebude platná ani vtedy, ak by za ňu

hlasovala kvalifikovaná väčšina hlasov všetkých spoločníkov. Uvedený dôvod by v tomto prípade bol zákonným dôvodom neplatnosti prijatého uznesenia. Konateľ žalovaného účelovo nenavrhol zmenu úplného znenia spoločenskej zmluvy, ktorá mala nastať v dôsledku prijatia uznesenia z dôvodu, že si je vedomý, že by takáto zmena bola v zmysle § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka neplatná. Svojím konaním chcel navodiť zmätočný stav, kedy môže tvrdiť, že sa pridrižiava prijatého unesenia, ktoré považuje za účinné aj napriek skutočnosti, že je v rozpore s platnou spoločenskou zmluvou. Už samotný zákon priznáva spoločníkom spoločnosti neodňateľné právo nahliadať do dokladov spoločnosti a preverovať (kontrolovať) údaje v nich obsiahnuté a toto právo nie je možné prijatým uznesením, spoločenskou zmluvou, ani inými stanovami žiadnym spôsobom obmedziť. Dôležitejšie je rozhodnutie súdu práve v tomto konaní o uloženie povinnosti, v rámci ktorého sa súd vysporiada aj s otázkou obmedzenia práva nahliadať do dokladov. Zo znenia spoločenskej zmluvy žalovaného vyplýva, že spoločník má právo vykonať kontrolu dokladov spoločnosti prostredníctvom odborníkov, t. z. audítorov alebo daňových poradcov a pod., ktorí sú zo zákona viazaní mlčanlivosťou a rovnako to vyplýva z ustálenej právnej teórie, ako aj z praxe. K vyjadreniu žalovaného k meritu veci žalobca uviedol, že tvrdenia žalovaného zavádzajúce, skresľujúce a vytrhnuté z kontextu sledu situácií. Tak ako je definovaný a listinnými dôkazmi preukázaný skutkový stav tvrdený v žalobe, jednoznačným spôsobom preukazuje, že v prvom rade si neplní svoje povinnosti konateľ spoločnosti, ktorý nie je spôsobilý kvalifikovaným spôsobom odpovedať na konkrétne otázky smerujúce k informáciám o záležitostiach spoločnosti, čím nielen porušuje žalobcovo zákonné právo vyplývajúce z § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka, ale aj zákonnú povinnosť konateľa spoločnosti takéto informácie poskytnúť. Žalovaný svoje tvrdenie, že na strane žalobcu nie je reálny záujem na kontrole účtovníctva a teda ani na vydaní vecí uvedených v petite opiera o jedinú skutočnosť a to, že umožnil kontrolu účtovníctva raz 14.8.2017 v prítomnosti právnej zástupkyne žalobcu a raz žalobca poveril kontrolou svojho zaťa N. T., a že v konečnom dôsledku sa žalobca nezaoberal ani tou dokumentáciou, ktorá mu bola predložená. Žalovaný účelovo zavádza súd vo veci umožnenia kontroly účtovníctva a nepravdivo navodzuje dojem, že kontrola dokumentov bola vykonaná opakovaně. Doposiaľ za jedinú možnú situáciu, ktorá preukazuje, že došlo k nahliadnutiu do dokumentov žalovaného, možno považovať nahliadnutie do účtovných dokladov za rok 2017, ktoré v mene žalobcu vykonala dňa 27.7.2018 jeho právna zástupkyňa, nakoľko inej poverenej (odborne spôsobilej) osobe žalovaný nahliadnutie neumožnil. Vyhotovovaniu fotokópií však bolo zo strany žalovaného zabránené. V tomto prípade žalovaný predložil doklady žalovaného za rok 2017 v neúplnom rozsahu a ich obsah sa nezhodoval s údajmi uvedenými v účtovnej závierke žalovaného za rok 2017.

6. Dňa 14.8.2017 žalovaný na základe písomnej žiadosti žalobcu o predloženie bankových výpisov a pokladničnej knihy poskytol žalobcovi notebook s naskenovanými dokladmi, ktoré mohli byť výpismi z bankového účtu žalovaného za obdobie 1-7/2017 (ich pravosť nebolo možné overiť), z ktorých však bol zrejmý len počiatočný a konečný stav financií v jednotlivých mesiacoch, bez uvedenia jednotlivých vykonaných pohybov na účte a pokladničná kniha žalovaného za obdobie 1 - 7/2017, bez uvedených zostatkov hotovosti, z ktorej nebolo zrejmé, či je originálom. Konanie žalovaného považuje žalobca za účelové s úmyslom v konaniach vedených tunajším súdom preukázať svoju „súčinnosť“ v poskytovaní informácií o veciach spoločnosti. Zo strany žalovaného bolo žalobcovi bránené vyhotoviť si fotokópie predložených dokladov. Čas trvania tohto úkonu bol cca. 10 minút, nie z dôvodu nezájmu o ich obsah, ako uvádza žalovaný, ale z dôvodu malého rozsahu poskytnutých dokladov a z dôvodu podozrenia, že obsah dokladov mohol byť pozmeňovaný. V žiadosti o nahliadnutie do bankových výpisov žalovaného žalobca konkrétne uviedol, že má záujem oboznámiť sa s finančnými transakciami, v čom žalovaný žalobcovi opätovne nevyhovel. Okrem uvedených dokladov neboli žalobcovi poskytnuté k nahliadnutiu žiadne iné doklady. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uvádza, že žalobca raz poveril kontrolou dokumentov svojho zaťa, účelovo však neuvádza, že mu kontrolu účtovníctva neumožnil. Žalovaný oznámil N. T., že právo nahliadnuť do dokumentov spoločnosti má spoločník a jeho právna zástupkyňa, nie tretia osoba, čo bolo v rozpore so znením aktuálnej spoločenskej zmluvy, čl. VI. bod 1. zo dňa 27.2.2015, ktorá obsahuje právo poveriť na tento úkon odborne spôsobilú osobu. Žalovaný tak konal v rozpore so znením spoločenskej zmluvy, čl. VI. ods. 1 už pred samotným prijatím uznesenia. Žalovaný ďalej nepravdivo uvádza, že bol dohodnutý ďalší termín kontroly účtovníctva (účelovo neuvádza dátum kontroly), odvolávajúc sa na znenie zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 13.11.2017, na ktorý sa údajne žalobca a ani jeho právna zástupkyňa nedostavili. Žalovaný opisuje tú istú situáciu zo dňa 27.10.2017. Z celkového postupu žalovaného je zrejmé, že prijatie uznesenia malo zabrániť žalobcovi, resp. ním poverenej osobe nahliadnuť do účtovných dokladov žalovaného v zmysle spoločenskej zmluvy za obdobie 2012 - 2016. Uvádzané množstvo súdnych konaní, na ktoré žalovaný poukazuje je v prvom

rade dôsledkom nezákonného konania konateľa žalovaného. Žalovaný sa vo vyjadrení odvoláva na nevykonateľnosť petitu z dôvodu škodovej udalosti zo dňa 9.8.2013. Neuviedol však prečo neumožnil nahliadnuť do dokladov za obdobie 2013 - 2016, ktorých sa škodová udalosť nedotkla. K žalovaným namietanej konkurenčnej činnosti žalobca uviedol, že je spoločníkom CM-Trans s.r.o. od r. 2017, kedy žalovaný ukončil činnosť ktorú uvádza ako konkurenčnú, ktorá podniká aj v nákladnej cestnej doprave, pričom žalovaný tendenčne zamlčuje skutočnosť, že konateľ žalovaného L. Y., ktorý je zároveň druhým spoločníkom, je od roku 2009 konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti Trios Real, s.r.o., IČO: 44 697 864, ktorá vykonáva konkurenčnú činnosť k podnikaniu žalovaného, konkrétne skladovanie, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu a iné, napriek tomu je pánovi Y. poskytnutý neobmedzený prístup k dokumentom žalovaného.

7. Žalovaný v duplike uviedol, že prípadné uloženie povinnosti žalovanému predložiť žalobcovi všetky účtovné doklady, zmluvy a ich dodatky, mzdovú agendu a iné dokumenty v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku je vzhľadom na objem dokumentov a kapacitné možnosti žalovaného neprimerane zaťažujúce. Ani žalobca nemôže predpokladať, že sa naraz oboznámi so všetkými týmito dokumentmi. Navyše petít v tomto znení neurčuje, na aké obdobie má žalovaný predložiť dokumenty spoločníkovi. Nemožno totiž od žalovaného očakávať, že poskytne dokumenty žalobcovi na neurčito. Spôsob kontroly účtovníctva z navrhovaného petitu nevyplýva. Dokumenty sa majú poskytnúť za účelom výkonu kontroly ale nie je zjavné, kto bude vykonávať spracovanie dokumentov. Pokiaľ by súd vyhovel takto formulovanému petitu, má za to, že do budúcnosti by jeho nejasnosť viedla k ďalším nezhodám. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že spoločenská zmluva neopravňuje spoločníka poveriť výkonom práv, ktoré má spoločník, akéhokoľvek odborníka ale len takého, ktorý je viazaný mlčanlivosťou. Z vyjadrení žalobcu síce vyplýva, že N. T. má ekonomické vzdelanie ale zo žiadnych informácií nevyplýva, že je viazaný mlčanlivosťou a ak áno, tak z akých dôvodov a na základe akých skutočností. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že žalovaný neporušil ustanovenie spoločenskej zmluvy, keď nepovolil nahliadnuť do účtovníctva spoločnosti zaťovi žalobcu, naopak konal presne v súlade s jej znením. Zo záznamu zo dňa 27.10.2017 vyplýva, že všetko bolo pripravené na nahliadnutie do dokumentov a bol prítomný aj advokát žalovaného a keby sa bol dostavil advokát spoločníka, ktorého N. T. očakával a ktorý je viazaný mlčanlivosťou, mohol úkon bez problémov prebehnúť. Žalovaný sa nestotožňuje s právnym posúdením žalobcu, že právo nahliadať do dokladov spoločnosti a kontrolovať údaje v nich obsiahnuté nie je možné obmedziť. Poukázal na uznesenie NS ČR sp. zn.: 29Cdo/2779/2014 zo dňa 27.11.2014, v ktorom súd vysvetlil, že právo spoločníka na poskytnutie informácií a sprístupnenie dokladov spoločnosti nie je úplne neobmedzené, ale zahŕňa iba tie doklady a informácie, ktoré sú potrebné na to, aby spoločník získal rozumný prehľad o záležitostiach spoločnosti. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj ÚS ČR v rozhodnutí IV. ÚS 719/15 zo dňa 10.3.2015. K tvrdeniu žalobcu, že druhý spoločník a konateľ žalovaného je spoločníkom obchodnej spoločnosti Trios Real, s.r.o. ktorá tak isto vykonáva konkurenčnú činnosť voči žalovanému uviedol, že toto vyjadrenie je tendenčné, nakoľko žalobca si je vedomí, že práve nákladná cestná doprava bola dlhé roky (aj v roku 2017, kedy sa stal žalobca spoločníkom v spoločnosti CM-Trans s.r.o.) ťažiskovou činnosťou žalovaného. Žalobca mal roky neobmedzený prístup k dokumentom žalovaného, čo vyplývalo z jeho prítomnosti v prevádzke a druhý spoločník a konateľ mu nikdy žiadnym spôsobom nebránil vo výkone jeho práva. Napriek tomu počas vyše 20 rokov svojho pôsobenia v spoločnosti vykonával žalobca kontrolu len zopárkrát, čo výslovne uviedol na pojednávaní vo veci sp. zn.: 35C/65/2017 dňa 12.1.2018. Dôkazom, že zo strany žalobcu dochádza k zneužitiu poskytnutých informácií je aj jeho vlastné konanie, kedy sa snaží získať, resp. aj získal klientov žalovaného pre svoje podnikanie. V súčasnosti so stratou klientov žalovaného došlo k útlmu nákladnej dopravy. Žalovaný zrušil len medzinárodnú kamiónovú dopravu ku dňu 15.8.2017. Žalobca v letných mesiacoch roka 2017 navštevoval klientov žalovaného a snažil sa ich prebrať pre spoločnosť CM-Trans s.r.o., dôkazom čoho sú faktúry vystavené spoločnosti Hawle s.r.o. a e-mailová komunikácia so spoločnosťou TechnoCargo, ktorá omylom poslala platbu žalovanému. Právna úprava § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka vychádza zjavne z predpokladu, že je v záujme spoločníka, aby sa spoločnosti darilo a preto nie je predpoklad, že by zneužil informácie o spoločnosti, ktoré sú mu poskytnuté. Bohužiaľ ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, v prejednávanej veci je to presne naopak. Vo zvyšku žalovaný zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach a navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

8. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to najmä: list žalobcu zo dňa 12.2.2017, zápisnica z rokovania VZ žalovaného zo dňa 10.7.2017, zápisnica z rokovania VZ žalovaného zo dňa 7.8.2017, e-mailová komunikácia od 10.7.2017 do 13.7.2017, list právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 12.7.2017, e-mailová komunikácia od 26.10.2017 do 30.10.2017,

záznam zo dňa 27.10.2017, zápisnica z rokovania VZ žalovaného zo dňa 13.11.2017, žaloba žalobcu vo veci o určenie neplatnosti uznesenia VZ, úplné znenie spoločenskej zmluvy žalovaného, návrh na doplnenie programu VZ zo dňa 20.8.2018, e-mail zo dňa 9.8.2017, list žalobcu zo dňa 15.8.2017, e-mailová komunikácia od 23.10.2017 do 29.10.2017, zápisnica z rokovania VZ žalovaného zo dňa 6.9.2018, riadna účtovná závierka žalovaného k 31.12.2017, zápis škodovej komisie žalovaného zo dňa 15.8.2013, faktúry, vylučok strán sporu.

9. Súd nevykonával dokazovanie pripojením spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 35C/65/2017, nakoľko vykonanie tohto dôkazu nepovažoval pre rozhodnutie veci za potrebné.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 26.3.2019 uviedol, že k zmene žaloby v znení podania zo dňa 5.2.2019 pristúpili z dôvodu, že sú si vedomí, že žalobca ako spoločník nemá v zmysle § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka právo na vydanie originálov dokladov, ale má právo na nahliadanie do týchto dokumentov a vyhotovovanie si kópií. Taktiež si je žalobca vedomí, že toto nemôže požadovať šikanóznym spôsobom a preto žalobu upravil. Pokiaľ ide o vecný rozsah, žalobca sa nedomáha nahliadania so všetkých dokladov, ale len do tých najdôležitejších, aby získal pravdivý obraz o činnosti a hospodárení spoločnosti. Čo sa týka časového rozsahu, má za to, že periodicita jedenkrát mesačne je primeraná, zodpovedá obsahu práva spoločníka v zmysle § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Nitra v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, v ktorých sa konštatuje, že takýto rozsah je primeraný a v súlade s § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Skutkovými tvrdeniami a predloženými listinnými dôkazmi preukázali dôvodnosť žaloby. Tvrdenie žalovaného ohľadom zneužitia informácií odmieta, poukázal na skutočnosť, že spoločník spoločnosti nie je limitovaný zákazom konkurencie, tak ako konateľ. Navyše žalobca prostredníctvom iného subjektu vykonáva činnosť, ktorú žalovaný už nevykonáva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie KS NR sp. zn.: 26Cob/86/2013, v ktorom sa konštatuje, že právna úprava neobsahuje ustanovenia obmedzujúce práva spoločníka z dôvodu obavy, že by spoločník mohol získať informácie zneužiť. V prípade, ak by došlo k porušeniu obchodného tajomstva, malo by to dopad taktiež na žalobcu, ktorý je spoločníkom žalovaného. Zároveň poukázal na § 17 a § 44 Obchodného zákonníka. V ostatnom poukázal na predchádzajúce písomné vyjadrenia a predložené rozhodnutia súdov. Súd rozhodol o zmene žalobného petitu na pojednávaní dňa 23.4.2019 v zmysle § 142 ods. 1 CSP, tak že pripustil zmenu žaloby.

11. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava doterajších vyjadrení, zároveň navrhla, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: 35C/65/2017, v ktorom sa rozhoduje o platnosti rozhodnutia valného zhromaždenia. Jedná sa o predbežnú otázku pre toto konanie. V prípade, ak by súd v tejto veci rozhodol, mohlo by dôjsť k vydaniu dvoch protichodných rozhodnutí. Je toho názoru, že žalobca mal buď podať len žalobu o uloženie povinnosti alebo len žalobu o neplatnosť rozhodnutia valného zhromaždenia. Taktiež poukázala na to, že petit, tak ako bol navrhnutý v pôvodnej žalobe, ale aj po pripustení jeho zmeny je v časti nevykonateľný, keďže v r. 2013 k škodovej udalosti, pri ktorej došlo k zničeniu dokladov za rok 2012 - 2013. O tejto skutočnosti má vedomosť aj žalobca, nakoľko bol členom škodovej komisie. Pri škodovej udalosti bol zaplavený celý archív, v ktorom sa nachádzali dokumenty za rok 2012, časť dokumentov za rok 2013 ako aj dokumenty za rok 2008, ktoré však nie sú predmetom tohto konania, preto sa k nim nevyjadřili. Tieto skutočnosti vyplývajú zo škodovej udalosti nahlásenej spoločnosťou Allianz. Je pravdou, že žalovaný nevykonáva medzinárodnú kamiónovú dopravu, túto vykonáva len na území SR. Má za to, že žalobca ako spoločník žalovaného nemá už záujem na prosperovaní žalovaného.

12. Právna zástupkyňa žalovaného ďalej uviedla, že v spoločenskej zmluve sa zároveň uvádza, že nahliadať do dokladov môže len spoločník alebo osoba, ktorá je viazaná mlčanlivosťou. Obchodný zákonník v § 122 ods. 2 vychádza z predpokladu, že spoločník, ktorý nahliada do týchto dokladov nemá záujem ich zneužiť, ale v tomto prípade sú toho názoru, že je to práve naopak. Vychádzajú z toho, že žalobca začal podnikať v rovnakom obore a s klientmi žalovaného, o ktorých ho de facto pripravil. Je teda aj predpoklad, že v takomto konaní bude aj pokračovať. Taktiež poukázala na to, že kontrola účtovníctva prebehla 27.7.2018, ktorej sa zúčastnila predchádzajúca právna zástupkyňa žalobcu, jednalo sa o obdobie za rok 2017, o čom predložila zápisnicu. Zároveň navrhla vypočuť žalobcu. Pokiaľ ide o navrhovaný rozsah uskutočnenia kontroly, tento namietla, pretože ho považuje za zaťažujúci, nakoľko žalovaný nemá priestory, v ktorých by sa takáto kontrola mohla uskutočniť a ani zamestnancov,

ktorí by mohli byť počas tejto kontroly prítomní. Z uvedeného dôvodu navrhla žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

13. Žalobca na pojednávaní uviedol, že nevykonáva konkurenčnú činnosť, vykonáva medzinárodnú prepravu. Nie je pravdou, že by u žalovaného neboli priestory na vykonanie kontroly, nakoľko majú zasadačku aj kancelárie a pokiaľ ide o personálne obsadenie, má za to, že jedna sekretárka by k vykonaniu kontroly postačovala. Žalobca na pojednávaní odpovedal na otázky právnej zástupkyne žalovaného ohľadom jeho konkurenčnej činnosti ako aj k žiadostiam o vykonanie kontroly dokladov, ku ktorej uviedol, že si nepamätá či žiadal o vykonanie kontroly v roku 2018 a ku kontrole tak, ako mu bola umožnená uviedol, že ju považuje za nedostatočnú z dôvodu, že na valnom zhromaždení bola predložená na odsúhlasenie ročná účtovná uzávierka za rok 2017 iná ako bola zaslaná na súd a následne o 2-3 týždne na to, bola na súd zaslaná ešte jedna, iná účtovná závierka.

14. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že doklady za obdobie 2012 boli zničené. Zároveň uviedol, že mu žalobca oznámil, že doklady za toto obdobie má žalobca od bývalého účtovníka, čo žalovaný zistil až v roku 2017. Zároveň odpovedal na otázky právneho zástupcu žalobcu ohľadom vykonávania cestnej nákladnej dopravy a medzinárodnej nákladnej dopravy a na otázky ohľadom priestorov, v ktorých žalovaný vykonáva svoju administratívnu činnosť.

15. Na pojednávaní dňa 23.4.2019 právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v zmysle jej zmeny ako aj na dôvodoch uvádzaných v žalobe, avšak pristúpil k zmene žalobného návrhu tak, že v prvej vete sa slová „za obdobie od 1.1.2012“ menia za slová „za obdobie od 01.01.2014“. Ďalej uviedol, že s právnym názorom žalobcu ohľadne nemožnosti obmedziť spoločenskou zmluvou časový a vecný rozsah zákonného práva spoločníka nahliadať do dokladov spoločnosti sa stotožnil aj Okresný súd Galanta v konaní sp. zn.: 35C/65/2017 o neplatnosť rozhodnutia valného zhromaždenia (vedeného medzi totožnými stranami sporu) v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn.: 35C/65/2017-218 zo dňa 12.11.2018. Zmenou začiatku časového obdobia, za ktoré sa domáha výkonu svojho zákonného práva, má za cieľ odstrániť potenciálnu spornosť tejto otázky napriek tomu, že žalovaný v konaní nepreukázal zničenie konkrétnych dokladov spoločnosti za obdobie roku 2012 a časti roku 2013 a ani zo žalovaným predložených listinných dôkazov takáto skutočnosť nevyplýva. Námietku žalovaného, že žalovaný je „kapacitne obmedzený pokiaľ ide o priestory a zamestnancov“, je vo vzťahu k právu žalobcu podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka považuje za irelevantnú. Žalovaný, hoci by aj nemal zamestnancov, je povinný prostredníctvom osoby konateľa zabezpečiť výkon práva spoločníka, čomu zodpovedajú aj povinnosti konateľa podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka a podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný má objektívne personálne aj priestorové možnosti zabezpečiť výkon práva spoločníka podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Bez ohľadu na uvedené, zákonné právo spoločníka nemôže byť odopierané ani v prípade, ak by tomu tak nebolo. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že odmietol predložiť žalobcovi účtovníctvo z dôvodu „legitímneho záujmu žalovaného na tom, aby k jeho účtovníctvu a iným interným dokumentom nemali prístup tretie osoby, ktoré nie sú zo zákona viazané povinnosťou mlčanlivosti a mohli by dôverné informácie zneužiť“ uviedol, že takýto dôvod nemá oporu v právnych predpisoch, rovnako ani výkon konkurenčnej činnosti nemôže byť dôvodom pre odopretie práva spoločníka podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca opätovne poukázal na súdnu prax a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn.: 26Cob/86/2013 zo dňa 16.01.2014 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 27Cb/171/2010-302 zo dňa 12.04.2013, podľa ktorého je právo spoločníka nahliadať do dokladov spoločnosti podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka materiálne neobmedziteľné, kedy zákon v tomto a ani v žiadnom inom zo svojich ustanovení nekladie žiadne obmedzenia s prihliadnutím na konkrétny charakter dokladov spoločnosti a toto právo umožňuje spoločníkom nahliadať aj do dokladov obsahujúcich obchodné tajomstvo spoločnosti, prípadne aj iné skutočnosti, o ktorých je potrebné zachovávať mlčanlivosť. Výkonom svojho zákonného práva, ktoré je zo strany konateľa žalovaného obmedzované časovo (len 2x ročne) a aj vecne (len účtovné doklady za určité obdobie a len nahliadnutie na mieste bez možnosti vyhotoviť si kópie dokladov), žalobca nemá možnosť získať pravdivý obraz o činnosti spoločnosti a jej hospodárení. Žalovaným tvrdený šikanózný výkon práva žalobcom nebol v konaní preukázaný, pričom žalobca takéto obvinenia dôrazne odmietol. Domáhanie sa výkonu svojho práva v súlade so zákonom, bez prispôsobenia sa a bez rešpektovania nezákonných obmedzení, nemôže byť považované za šikanózný výkon práva žalobcu. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby súd žalobe vyhovel a súčasne priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd rozhodol o zmene žalobného petitu na pojednávaní dňa 23.4.2019 v zmysle § 142 ods. 1 CSP, tak že pripustil zmenu žaloby.

16. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 23.4.2019 zotrvala na predchádzajúcich tvrdeniach. Má za to, že zo strany žalobcu neexistuje reálny záujem na výkone jeho práva ako spoločníka na nahliadanie do dokladov. Žalobca mal dlhodobu neobmedzenú prístup k dokumentom žalovaného, čo vyplývalo z jeho prítomnosti v prevádzke a druhý spoločník a konateľ mu nikdy žiadnym spôsobom nebránil vo výkone jeho práva. Pokiaľ žalobca poukázal na nedostatočnosť kontroly tak, ako ju v súčasnosti môže vykonávať podľa uznesenia valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 13.11.2017 v súvislosti s nezrovnalosťami, ktoré mal objaviť v účtovníctve za rok 2017, k tomu uviedla, že práve vo vzťahu k tomuto roku bola kontrola účtovníctva podrobne vykonaná právnu zástupkyňou žalobcu dňa 27.7.2018. Z toho je zrejmé, že žalobca zahluje spoločnosť nedôvodnými žiadosťami a nejde mu o výkon svojich práv. Má za to, že právo žalobcu ako spoločníka na informácie by sa malo vykladať v spojitosti s povinnosťou lojality spoločníka voči spoločnosti. S ohľadom na uvedené odkázala na rozsudok NS ČR sp. zn. 29Odo/387/2006 zo dňa 26.6.2007, podľa ktorého: „K tomu je ešte potrebné uviesť, že teória už skôr dovodila, že jednou zo zásad, ktorými sa riadi obchodný zákonník, je princíp lojality spoločníka voči spoločnosti, ktorý je základným východiskom všetkých jeho povinností. Princíp lojality je výkladovým pravidlom, v ktorého rámci je potrebné interpretovať jednotlivé čiastkové povinnosti spoločníka voči spoločnosti“. Povinnosti spoločníka, ktoré sa viažu na princíp lojality pritom podľa uznesenia NS ČR sp. zn. 29Odo/1007/2005 zo dňa 31.1.2006: „môžu byť aj povinnosti, ktoré pre spoločníka nevyplývajú zo spoločenskej zmluvy alebo „z ďalších eventuálnych listín zaväzujúcich spoločníka, či zo zákona. K tomu dovolací súd uzavrel, že povinnosti spoločníka nemusia vyplývať zo zákona, spoločenskej zmluvy či iných „listín“. Také povinnosti môžu vyplývať tiež zo zásad, na ktorých je postavený obchodný zákonník, z iných než písomných záväzkov prevzatých spoločníkom voči spoločnosti, poprípade z iných právnych skutočností...“ Nemožno preto prisvedčiť záveru, že právna úprava neobsahuje ustanovenia obmedzujúce práva spoločníka z dôvodu obavy, že by spoločník mohol informácie zneužiť. V rozpore s princípom lojality bude potom také konanie spoločníka, ktorým získava dlhoročných klientov spoločnosti pre svoje podnikanie, pričom táto skutočnosť vplynula z jeho výsluchu na pojednávaní dňa 26.3.2019. Sám žalobca priznal, že vykonáva medzinárodnú prepravu, avšak ako vyplýva z listinných dôkazov (faktúr), vykonával aj vnútroštátnu dopravu a to ešte v čase, keď bola doprava ťažiskovou činnosťou žalovaného. Zároveň poukázala na to, že v spoločnosti došlo len k zrušeniu medzinárodnej kamiónovej dopravy, nikdy nie vnútroštátnej. Konkurenčnej činnosti je spoločnosť povinná zabrániť a nesprístupniť spoločníkovi informácie o svojej činnosti, ktoré by mohol zneužiť. Tomu zodpovedá aj povinnosť konateľa pri výkone svojej funkcie konať s odbornou starostlivosťou. Nie je relevantné, či spoločnosť v súčasnosti vykonáva nákladnú cestnú dopravu, podstatné je, že konanie žalobcu smeruje k snahe o poškodenie spoločnosti, čo možno badať okrem iného aj z množstva súdnych konaní a trestných oznámení, ktoré podáva. Žalobca svojim konaním znemožňuje naplňovanie cieľa spoločnosti, na ktorý bola založená. Spoločník namiesto toho, aby prispieval k rozvoju činnosti spoločnosti, komplikuje výkon jej podnikateľskej činnosti. Opätovne poukázala na rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 719/15 zo dňa 10.03.2015: „Na tomto mieste sa patrí podotknúť, že ani práva spoločníka obchodnej spoločnosti uvedené v citovanom ustanovení obchodného zákonníka nemožno absolutizovať do tej miery, že by obchodná spoločnosť bola povinná kedykoľvek a v spoločníkom stanovenom rozsahu jeho požiadavkám bezvýhradne vyhovieť, tzn. i výkon týchto oprávnení zo strany spoločníkov podlieha posúdeniu jeho primeranosti, lebo neprimeraný výkon týchto práv, alebo dokonca ich zneužitie, sa môže negatívne prejavíť aj na chode spoločnosti, poprípade mať iné škodlivé účinky v závislosti na povahe a spôsobe realizácie predmetných oprávnení.“ Zároveň podľa uznesenia NS ČR sp. zn. 29Cdo/2779/2014 zo dňa 27.11.2014, „Pritom právo na sprístupnenie dokladov spoločnosti nesmie spoločník rovnako ako akékoľvek iné právo vykonávať šikanujúcim spôsobom, t. j. takým spôsobom, ktorý by spoločnosť obmedzoval v činnosti, prípadne jej spôsoboval neprimerané náklady.“ Vo vzťahu k samotnému petitu uviedla, že nesúhlasí s frekvenciou nahliadania do dokumentov žalovaného raz za mesiac, nakoľko je to pre spoločnosť z kapacitných a personálnych dôvodov nadmerne zaťažujúce. Poukázala na to, že právo spoločníka nahliadať do dokladov a byť informovaný o záležitostiach spoločnosti v žiadnom prípade nemožno vykladať tak, že spoločník môže splnomocniť na jej výkon tretiu osobu, ktorá nie je viazaná mlčanlivosťou. Takisto namietala prípadné zaviazanie spoločnosti na vyhotovovanie fotokópií, má za to, že pokiaľ spoločník má záujem o kópie alebo obrazový záznam dokumentov, je povinný si zabezpečiť príslušné technické zariadenie on sám. Na základe uvedeného navrhla žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania.

17. Z predložených listinných dôkazov ako aj z vyjadrení strán sporu súd zistil, že žalovaný, spoločnosť TRIOS s.r.o. je právnická osoba, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, odd. Sro 17721/T. Žalovaný bol založený spoločenskou zmluvou zo dňa 7.9.1992. Žalovaný bol zapísaný do Obchodného registra dňom 10.9.1992. Spoločníkmi žalovaného sú T. S. - žalobca, s podielom na základnom imaní 30% a L. Y., s podielom na základnom imaní 70%, ktorý je zároveň aj jediným konateľom žalovaného, ktorý koná v mene spoločnosti samostatne. Výška základného imania žalovaného je 6.640 Eur (rozsah splatenia 6.640 Eur).

18. Podľa § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení v rozsahu a spôsobom uvedeným v spoločenskej zmluve, prípadne v stanovách.

19. Podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka spoločníci majú najmä právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti.

20. Podľa Článku VI. Práva a povinnosti spoločníkov, bod 1, prvá odrážka spoločenskej zmluvy spoločnosti, spoločník má tieto základné práva: podieľať sa spôsobmi stanovenými všeobecne záväznými predpismi a touto zmluvou na riadení a kontrole činnosti spoločnosti, najmä osobne sa presviedčať o vedení vecí spoločnosti, nahliadať do obchodných kníh a spisov, oboznamovať sa s výsledkami hospodárenia spoločnosti a predkladať návrhy orgánom spoločnosti a požadovať od orgánov spoločnosti potrebné vysvetlenia. Spoločníci môžu tieto práva vykonávať sami, alebo ich môžu nechať vykonať prostredníctvom odborníkov, ktorí sú viazaní mlčanlivosťou o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej činnosti, náklady na výkon takejto činnosti znáša spoločník sám.

21. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

22. Žalovaný podaním zo dňa 10.7.2018 navrhol, aby súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.: 35C/65/2017 o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia z dôvodu, že sa v ňom rieši otázka, ktorá je rozhodujúca pre rozhodnutie súdu o uložení povinnosti. Súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania z dôvodu, že podľa názoru súdu právo spoločníkov nahliadať do dokladov spoločnosti je právom, ktoré spoločenská zmluva nemôže obmedziť a preto otázku platnosti, resp. neplatnosti napadnutého uznesenia súd vyriešil ako predbežnú a považuje prijaté, napadnuté uznesenie, ktoré obmedzuje práva spoločníka na nahliadanie do dokladov spoločnosti za neplatné.

23. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti súdneho konania súd sa v tomto konaní nezaoberal konkurenčnými konaniami žalobcu a druhého spoločníka, ktorý je zároveň konateľom žalovaného.

24. V posudzovanej veci je predmetom konania žalobcom uplatnený nárok podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Preto námietku žalovaného, že žalobca mal počas trvania svojej účasti v spoločnosti vždy neobmedzený prístup k účtovníctvu a dlhé roky, kým boli vzťahy medzi spoločníkmi korektné, nepožadoval žiadnu kontrolu a vždy bez výhrad súhlasil s rozdelením zisku a hlasoval za schválenie príslušnej účtovnej závierky ako aj námietku ohľadom vykonávania konkurenčnej činnosti žalobcu k podnikaniu žalovaného súd považuje s poukazom na nemožnosť obmedzenia práva podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka a článku IV. bod 1. spoločenskej zmluvy za irelevantné. S existenciou obchodného podielu je spojená účasť spoločníka v spoločnosti, jeho práva a povinnosti. Zo zákona ako aj so spoločenskej zmluvy vyplývajú pre spoločníka určité práva a povinnosti a tomu zodpovedajúce práva a povinnosti spoločnosti. Právom spoločníka je právo byť informovaný o záležitostiach spoločnosti a nahliadania do dokladov spoločnosti. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že žalobca je spoločníkom žalovaného, ktorého práva upravené v § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka a článku VI. bod 1., prvá odrážka spoločenskej zmluvy sú zo strany žalovaného porušované od roku 2017, kedy žalovaný neumožnil žalobcovi vykonanie kontroly dokladov. Žalobca v žalobe uviedol časový sled udalostí, ktorým žiadal o sprístupnenie dokladov, doložil listinné dôkazy. Obchodný zákonník, ako aj spoločenská zmluva žalovaného priznáva spoločníkom právo nahliadať do dokladov spoločnosti a kontrolovať údaje v nich obsiahnuté. Spoločenská zmluva toto právo spoločníkom žalovaného priznáva a bližšie špecifikuje, toto právo realizovať prostredníctvom odborníkov. Žalovaný v konaní nepreukázal, že

by žalobcovi umožnil kontrolu požadovaných dokladov v zmysle článku VI. bod 1. spoločenskej zmluvy a § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka.

25. Ako súd už vyššie uviedol, z hľadiska zákonných ustanovení je irelevantné, či sa žalobca dopúšťa alebo nedopúšťa konkurenčného konania voči žalovanému vo vzťahu k § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalovaný nemôže odmietnuť žalobcovi umožniť nahliadnuť do dokladov spoločnosti z dôvodu, že podľa jeho názoru zo strany žalobcu neexistuje reálny záujem na výkone jeho práv spoločníka a touto cestou sa len snaží získať dlhoročných klientov žalovaného pre svoje konkurenčné podnikanie. Práva žalobcu podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka ako spoločníka nemožno podmieňovať žiadnym správaním žalobcu. Preto súd žalobe vyhovel. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť umožniť žalobcovi nahliadnuť do dokladov každý prvý pracovný deň mesiaca v čase od 8:00 hod. do 14:00 hod. Súd žalobu v časti časového rozsahu do 14:00 hod. zamietol a obmedzil dobu nahliadania do dokladov žalovaného tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, nakoľko mal za to, že žalobcom uplatnený časový rozsah na nahliadnutie do dokladov žalovaného je neprimeraný vzhľadom na personálne možnosti žalovaného.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v spore úspešný, neúspešný bol len v nepatrnej časti a preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.